

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	9Cdo/125/2021
Identifikačné číslo spisu:	7618205428
Dátum vydania rozhodnutia:	26.05.2021
Meno a priezvisko:	JUDr. Soňa Mesiarkinová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2021:7618205428.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Mesiarkinovej a sudcov JUDr. Mariána Sluka, PhD. a JUDr. Martina Holíča, vo veci starostlivosti súdu o maloletú T. R., narodenú XX.XX.XXXX, bývajúcu u matky, zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Spišská Nová Ves, so sídlom v Spišskej Novej Vsi, Odborárov 53, dieťa rodičov matky Ing. D. R., bývajúcej v T. V. L., E. XXX/XX, zastúpenej advokátkou JUDr. Ivetou Pálfy Fabianovou, so sídlom v Spišskej Novej Vsi, Štefánikovo námestie 5, a otca I. K. P., bývajúceho vo L. V. E. XXX, zastúpeného advokátkou JUDr. Danielou Ježovou LL.M., PhD., so sídlom v Bratislave, Javorinská 13, o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, vedenej na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 14 P/216/2018, o dovolaní matky maloletej proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 11. januára 2021, sp. zn. 7 CoP/134/2020, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) uznesením z 21. septembra 2020 č. k. 14 P/216/2018 - 337 zamietol návrh otca maloletej na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhal úpravy styku s maloletou. Proti uvedenému rozhodnutiu súdu prvej inštancie podal odvolanie otec maloletej.

2. Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením z 11. januára 2021 sp. zn. 7 CoP/134/2020 zmenil podľa § 388 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“) uznesenie súdu prvej inštancie (uvedené v bode 1.) tak, že do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 14P/216/2018 o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu vo veci samej upravil styk otca s maloletou tak ako je bližšie špecifikované vo výrokovej časti rozhodnutia. Rozhodol, že otec je oprávnený maloletú v

čase určenom pre začiatok styku prevziať pred bydliskom matky a povinný po ukončení styku v určenom čase na tom istom mieste odovzdať s tým, že matka je oprávnená byť prítomná pri styku a otec je povinný strpieť prítomnosť matky počas jeho styku s maloletou. Matke uložil povinnosť maloletú na styk s otcom riadne pripraviť. V odôvodnení rozhodnutia poukázal na § 2 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej aj „CMP“), § 325 ods. 1, § 325 ods. 2 písm. d/ CSP. Odvolací súd dospel k záveru, že v danom prípade bola splnená zákonná podmienka na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorou je naliehavosť úpravy pomerov daná záujmom maloletej na udržiavaní a prehľbovaní citovej väzby k otcovi. Otec maloletej dostatočným spôsobom osvedčil bezodkladnú potrebu upraviť jeho styk s maloletou. Otec je vylúčený z pravidelného styku s dieťaťom, čo je v rozpore aj so záujmom maloletého dieťaťa.

3. Okresný súd Spišská Nová Ves rozsudkom zo 04. augusta 2020 č. k. 14P/216/2018-256 vo výroku I. zveril maloletú do osobnej starostlivosti matky, ktorá bude maloletú zastupovať a spravovať jej majetok. Vo výroku II. návrh otca v časti, ktorou sa domáhal, aby súd určil, že obaja rodičia majú právo maloletú zastupovať a spravovať jej majetok zamietol. Vo výroku III. uložil otcovi povinnosť prispievať na výživu maloletej výživné špecifikované vo výrokovej časti. Vo výroku IV. uložil matke maloletej za účelom poukazovania výživného na osobitný účet maloletej, povinnosť zriadiť maloletej sporiaci účet v banke v lehote 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia a v rovnakej lehote oznámiť číslo účtu otcovi maloletej. Vo výroku V. uložil otcovi povinnosť platiť zaostané výživné špecifikované vo výroku platiť v časti dlžného bežného výživného špecifikovaného vo výroku v mesačných splátkach vo výške 118 € mesačne, vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky spolu s bežným výživným, počnúc od právoplatnosti rozsudku pod následkom straty výhody splátok a sumu 2 300 € v lehote 90 dní od právoplatnosti rozsudku na osobitný účet maloletej. Vo výroku VI. súd v prevyšujúcej časti návrh matky na určenie výživného zamietol. Vo výroku VII. upravil styk otca s maloletou, ktorý je oprávnený sa s ňou stykať tak, ako je bližšie špecifikované vo výrokovej časti rozhodnutia. Vo výroku VIII. súd v prevyšujúcej časti návrh otca na úpravu styku s maloletou zamietol. Vo výroku IX. návrh otca spočívajúci v uložení povinnosti matke informovať ho o zdravotnom stave, o plánovaných vyšetreniach, ako aj o ďalších podstatných veciach týkajúcich sa maloletej zamietol. Vo výroku X. zrušil neodkladné opatrenie súdu prvej inštancie z 08. novembra 2018, č. k. 14P/216/2018 - 39. Vo výroku XI. súd začal bez návrhu konanie o uloženie výchovného opatrenia. Vo výroku XII. uložil matke, otcovi a maloletej povinnosť podrobiť sa odbornému poradenstvu špecifikovanému vo výrokovej časti rozhodnutia. Vo výroku XIII. vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Vo výroku XIV. vyslovil, že Slovenská republika nemá právo na náhradu trov konania. Proti tomuto rozhodnutiu podali odvolanie obaja rodičia maloletej.

4. Krajský súd v Košiciach rozsudkom z 11. marca 2021 sp. zn. 7 CoP/133/2020 vo výroku I. potvrdil (§ 387 ods. 1 a 2 CSP) rozsudok súdu prvej inštancie (uvedený v bode 3.) v napadnutých výrokoch o úprave styku a zamietnutí návrhu na uloženie informačnej povinnosti matke. Vo výroku II. napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil (§ 388 CSP) v napadnutom výroku o zastupovaní maloletej tak, že obaja rodičia sú oprávnení a povinní maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok. Vo výroku III. zrušil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch o určení výživného (výrok III. a IV.), o dlžnom výživnom (výrok V.) a vec v rozsahu zrušenia vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 389 ods. 1 písm. b/ a c/ CSP). Vo výroku IV. bez ďalšieho zrušil rozsudok súdu prvej inštancie ako nadbytočné vo výrokoch o zamietnutí návrhu otca, ktorým sa domáhal určenia, že obaja rodičia majú právo maloletú zastupovať a spravovať jej majetok (výrok II.), o zamietnutí návrhu matky na určenie výživného v prevyšujúcej časti (výrok VI.) a o zamietnutí návrhu otca na úpravu styku s maloletou v prevyšujúcej časti (výrok VIII.).

5. Proti uzneseniu odvolacieho súdu (uvedeného v bode 2.), ktorým súd nariadil neodkladné opatrenie podala dovolanie matka maloletej (ďalej aj „dovolateľka“), prípustnosť ktorého vyvodzovala z ustanovenia § 420 písm. f/ CSP, pretože súd jej nesprávnym procesným postupom znemožnil uskutočňovať jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Mala za to, že odvolací súd nepostupoval náležite pri vyhodnocovaní záverov dokazovania, lebo otec nijakým spôsobom nepreukázal, že by mu matka v styku s dieťaťom bránila a už vôbec ničím

nepreukázal, že je nevyhnutné akceptovať právo dieťaťa na udržiavanie a prehlbovanie citovej väzby k otcovi. Odvolací súd v rozhodnutí náležite neodôvodnil, čím alebo kým je obmedzované alebo ohrozené právo dieťaťa. Uviedla, že listinnými dôkazmi preukázala, že otec nejaví skutočný záujem o styk s maloletou. Odvolací súd nesprávne posúdil skutkový stav a rozhodnutie nedostatočne odôvodnil. Mala za to, že súd sa mal zaoberať rozporuplnými vyjadreniami otca maloletej. Odvolací súd neodôvodnil, prečo nezohľadnil argumenty matky. Žiadala, aby dovolací súd rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

6. Otec maloletej v písomnom vyjadrení k dovolaniu matky považoval dovolanie za procesne neprípustné a navrhoval, aby ho dovolací súd odmietol.

7. Kolízny opatrovník sa k dovolaniu matky písomne nevyjadril.

8. Dovolanie podala matka maloletého dieťaťa vo veci upravenej v Civilnom mimosporovom poriadku. Vzájomný vzťah medzi CMP a CSP je vymedzený v § 2 ods. 1 CMP, podľa ktorého sa na konania podľa tohto zákona použijú ustanovenia CSP, ak tento zákon neustanovuje inak. Keďže § 76 CMP neobsahuje odlišnú právnu úpravu dovolania podaného vo veci starostlivosti súdu o maloletých, prípustnosť dovolania matky bola posudzovaná podľa ustanovení CSP.

9. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) účastníčka konania zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania dospel k záveru, že dovolanie matky maloletej je potrebné odmietnuť. Stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) rozhodnutia dovolacieho súdu je uvedené v nasledovných bodoch.

10. Dovolateľka prípustnosť svojho dovolania vyvodzovala z ustanovenia § 420 písm. f/ CSP, v zmysle ktorého dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

11. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

12. V zmysle § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak v konaní došlo k niektorej z procesných väd, ktoré sú vymenované v § 420 písm. a/ až f/ CSP.

13. Z uvedeného vyplýva, že základným predpokladom vecného dovolacieho prieskumu v zmysle § 420 CSP je existencia rozhodnutia odvolacieho súdu, ktoré spĺňa podmienky prípustnosti dovolania.

14. V danom prípade bolo uznesením Krajského súdu v Košiciach z 11. januára 2021 sp. zn. 7 CoP/134/2020 zmenené uznesenie súdu prvej inštancie o neodkladnom opatrení tak, že súd nariadil neodkladné opatrenie (o úprave styku otca s maloletou) do právoplatného skončenia konania vo veci samej vedenej na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 14P/216/2018. Keďže Okresný súd Spišská Nová Ves rozsudkom zo 04. augusta 2020 č. k. 14P/216/2018-256 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach z 11. marca 2021 sp. zn. 7 CoP/133/2020 (okrem iného) upravil styk otca s maloletou, došlo právoplatnosťou uvedeného rozhodnutia (08. apríla 2021) k zániku (§ 333 CSP) dovolaním napadnutého uznesenia Krajského súdu v Košiciach z 11. januára 2021 sp. zn. 7 CoP/134/2020, ktorým bolo nariadené neodkladné opatrenie o úprave styku otca s maloletou.

14.1. Tým sa stalo dovolanie matky maloletej smerujúce proti rozhodnutiu krajského súdu, ktoré zaniklo, bezpredmetným (obdobne Najvyšší súd Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 503/2015, 9 Cdo

262/2020). Vzhľadom na to najvyšší súd uzatvára, že prípustnosť dovolania matky z ustanovenia § 420 písm. f/ CSP nevyplýva.

15. Z vyššie uvedených dôvodov dospel najvyšší súd k záveru, že dovolanie podané matkou podľa ustanovení § 420 písm. f/ CSP nie je prípustné, preto ho odmietol ako procesne neprípustné podľa § 447 písm. c/ CSP.

16. O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa ustanovenia § 453 ods. 1 CSP v nadväznosti na ustanovenie § 52 CMP a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

17. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.